

ANAOKULUNA GİDEN DÖRT-BEŞ YAŞ ÇOCUKLARINA RESİMLİ KİTAPLARLA YAPILAN EĞİTİMİN DİL GELİŞİMİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Dr.Mübeccel Gönen (*)
Prof.Dr.Meziyet Arı (*)

Dil, konuşma yoluyla iletişimin devamlı olduğu ortamlarda gelişir. Çocuk, dili diğer insanlarla ilişki kurarak öğrenir ve dil, öğrenme için gereklidir.

Konuşma ; ses üretmenin, ses tonunun, kalite, ritm ve kelime hazinesinin gelişmesinden oluşan bir bütündür. Dil ise; başkalarını anlamak, onlarla iletişim kurmak için, düşünce ve kelimeleri gramatik olarak düzgün şekilde bir araya getiren, daha karmaşık bir süreçtir. Dil ve konuşmanın en hızlı geliştiği dönem de, küçük çocukluk dönemidir. Okul öncesi eğitim programlarında, çocuğun alıcı ve ifade edici dil gelişimine katkıda bulunmak için, uygulanan programı destekleyici özellikte, resimli çocuk kitaplarına yer verilmektedir. Dilin en iyi şekilde kullanıldığı kitaplar gibi, şiir ve şarkılar da çocuğa dinletilip, çocuklar sözlü dil kullanımı konusunda desteklenmelidirler. Çocuklar dili, çevredeki insanlarla etkileşimde bulunurken, nesne ve olaylar hakkında karşılıklı konuşup tartışırken, kitap okurken, oyun oynarken öğrenmektedirler. Dinleme, öğrenmenin en iyi yollarından birisidir, ancak, çocuğa bir amaca uygun olacak ve doğru cevap verecek şekilde dinlemenin öğretilmesi gerekmektedir. Resimli kitaplardaki dil ve resimlerin, anaokulu ve ilkokul çocuğu üzerinde önemli etkide bulunduğu genel olarak dünyaca kabul edilmektedir. Resimli kitap, çocuğu dil ve resimle uyardığından, aile ve öğretmene, kitabı araç olarak kullandırma, yetişkin çocuk ilişkisinin kurulmasında ve çocuğun dil gelişiminin sağlanmasında çok yararlıdır. Resimli kitapların çocukların dil eğitiminde ne derece etkin olduğunu belirlemek amacıyla yapılan bu araştırmacı; anaokuluna giden dört-beş yaş çocuklarına resimli kitaplarla yapılan eğitimin, dil gelişimine etkisi incelenmiştir.

Farklı dillerde, çocukların dört-beş yaşlarında dilin hemen hemen bütün kurallarını doğru olarak öğrendikleri, konuşma, soru sorma ve anlatmanın da dört-altı yaşlar arasında geliştiği gözlenmiştir.

(*) H.Ü. Çocuk Sağlığı ve Eğitimi Bölümü.

Dilin kullanma şeklini araştırmak için genellikle; konuşmanın yapısı, söz dizimi ve sözcük dağarcığı incelenmektedir. Bu konuda çalışma yapan Joan Tough'a göre dil;

1) Kendini ispat,

2) Yön verme,

3) Mevcut ve geçmiş deneyimler üzerine rapor verme: etiketleme, olayları açıklama, olayları sıralama, karşılaştırma yapma, önemli olay ve detayları farketme, anafikri ıkarma.

4) Akıl yürütme: bazı ilişkileri farketme, problemleri ve özümlemlerini tanıma, olaylara göre hüküm verme, sonuç ıkarma.

5) Tahmin etme: olayları tahmin etme, olayların sırasını tahmin etme, problemleri ve sonuçlarını tahmin etme, durumla ilgili seçenekleri farketme, hareket ve olayların sonuçlarını tahmin etme.

6) Yansıtma: başkalarının duygularını yansıtma, başkalarının tepkilerini yansıtma.

7) Hayal etme, gibi hususlar için kullanılmaktadır. Bunlar, dil kullanımını destekleyici stratejilerdir ve bu sınıflandırma, çocukların dil kullanımını değerlendirmede temel oluşturmaktadır.

Anaokul ağında, resimler ve kitaplara bakarak çocuğun dil kullanımını değerlendirmek yaygın bir etkinliktir. Resimler; ocuğun farklı anlatımlar aramasına, resimli kitaplar ise; öğretmenin çocukla konuşmasına olanak sağlarlar. Resimli kitaplar farklı stratejileri keşfetme fırsatı sağlamakla beraber, bazı kullanımları da uyarıp, çocuğa; dili kullanmada sahip olduğu becerileri gösterme, resimleri yorumlama ve hikaye sırasını öğretme fırsatı sağlamaktadırlar. Anaokul ocuklarında "cümle hatırlama" ve "dinlenen hikayeyi tekrar anlatma" dilin anlam ve sözdizimi yönlerini kullanma yeteneğindeki gelişme hakkında fikir vermek için, test olarak kullanılmaktadır.

Snow, Goldfield (1980), Bartlett (1950), Huffine ve Ellis yaptıkları araştırmalarda, kitap okuma ve dinlemenin çocuğun dil gelişimine yardımcı olduğunu açıklamışlardır.

Lehman ise anaokuluna giden çocuklar üzerine yaptığı araştırmada, resimli kitabın çocukların sözcük bilgisi ve dil gelişimlerinde önemli ilerelemeye sebep olduğunu bulmuştur.

Bir grup anaokulu çocuğuna hergün, bir grup anaokulu çocuğuna da haftada iki defa hikaye okunarak yapılan biş başka araştırma sonunda, her iki grubun da sözcük bilgisi yönünden ilerledikleri görülmüştür (Hammer, 1983).

Bir başka araştırma da, anaokul çocuklarına hikaye okuyup, soru sormanın, çocukları; dil, edebiyat ve okur-yazarlık yönünden önemli biçimde etkilediği belirtilmiştir (Smith, 1982).

Anaokuluna giden üç-dört yaş çocukları üzerine yapılan bir araştırmada da; sesli olarak okunan cümlelere resmin eklenmesinin, metnin hatırlanmasına yoğun etkide bulunduğu, yazı ile eşleşmiş resimlerin de öğrenmeye katkıda bulunduğu anlaşılmıştır. (Pressley, Pigott ve Bryant, 1982).

Bu çalışma da; resimli çocuk kitabının, dört-beş yaş anaokulu çocuklarının dil gelişmelerine etkisi incelenmek amacıyla planlanmış ve yapılmıştır.

Yöntem

Günlük eğitim programına ilave olarak resimli kitaplarda destekleyici eğitim verilen bu araştırma, deneysel nitelik taşımaktadır. Hacettepe Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Eğitimi Bölümü Uygulama Anaokuluna ve bir özel anaokuluna devam eden, orta ve üst sosyo-ekonomik düzeyde olan, dört ve beş yaşlarındaki seksen çocuk, araştırmanın örnekleme alınmıştır. Üniversitenin Uygulama Anaokuluna devam eden çocuklar deney, özel anaokuluna devam eden çocuklar ise kontrol grubunu oluşturmuşlardır. Deney ve kontrol gruplarında, her yaştan on kız, on erkek olmak üzere toplam seksen çocuk vardır. Araştırma, dört ay devam etmiştir. Denver Gelişimsel Tarama Testi uygulandıktan sonra, örnekleme alınan tüm çocuklara; Peabody Picture Vocabulary Test (PPVT), Stanford Binet Zeka Testinin Dil Gelişimi Basamakları, "Top Tavşan" ve "Karlı Bir Gün" adlı iki resimli kitaptan hazırlanmış sorular, ön test ve son test olarak verilmiştir. Veri toplamada; yazılı kayıt, anket ve gözlem yöntemleri kullanılmıştır.

PPVT ve Stanford Binet Zeka Testinin Dil Gelişim Basamakları, çocukların dil gelişim düzeylerini belirlemek amacıyla kullanılmışlardır. Testler uygulandıktan sonra, gruplar halinde alınan çocuklara, iyi içerik ve resimlendirme özelliklerine sahip resimli çocuk kitapları arasından seçilmiş olan "Top Tavşan" ve "Karlı Bir gün" adlı iki kitap okunmuştur. Kitaplar okunduktan sonra, dil kullanım stratejilerine göre bu kitaplardan hazırlanan sorular, ayrı bir odaya birer birer alınan çocuklara sorulmuş ve cevapları kaydedilmiştir. Ön testler uygulandıktan sonra, deney grubundaki çocuklara hergün bir resimli kitap, resimleri gösterilerek okunmuştur. Piyasadaki iyi içerik ve resimlendirilme özelliğine sahip kitaplar arasından seçilen, seksen kitabın her birisinin okunmasından sonra; çocukların bilmediği kelimeler açıklanmış, çocuklar; kitaptaki resimleri anlatmaya, yarım bırakılan cümleyi tamamlamaya, kitabın yarım bırakılan kısmını anlatmaya, kitabı kendi cümleleri ile özetlemeye veya gramer yapısına uygun cümle kurmaya yönlendirilmişlerdir. Sonra her kitaptan

hazırlanan sorular sıra ile çocuklara sorulmuş ve cevapları yazılı olarak kaydedilmiştir. Özel anaokuluna devam eden kontrol grubu çocuklarına ise, dört ay boyunca araştırmacı tarafından hiçbir işlem uygulanmamıştır. Dördüncü ayın sonunda, hem deney hem de kontrol grubuna son test uygulanmıştır.

Ayrıca deney ve kontrol gruplarındaki çocukların sınıf öğretmenlerine, çocuklara kitap okumaları ile ilgili anket verilmiştir. Deney ve kontrol gruplarının ön-son testteki sorulara cevap verip vermemelerinin karşılaştırılmasından da değerlendirilmeye gidilmiştir.

Bu çalışmada; çocukların sözcük bilgilerinin, alıcı ve ifade edici dil gelişim düzeylerinin artırılması hedeflenmiş ve eğitimin gelişime katkısı belirlenmeye çalışılmıştır.

Toplanan verilerin istatistiksel analizinde; ortalama, yüzde, Mann-Whitney U Testi, Wilcoxon Eşleştirilmiş iki Örnek Testi, Ki Kare Testi ve Fisher Kesin Ki Kare Testi kullanılmıştır.

Bulgular ve Tartışma

Deney ve kontrol grubunun ön-son test değerleri karşılaştırıldığında; test olarak kullanılan dört materyalde'de son test puanları ön test puanlarından daha yüksek bulunmuştur. Örneğin; hem deney hem de kontrol grubundaki çocukların PPVT deki ön-son test değerleri (Tablo-1) arasında önemli farklılık görülmüştür ($P < 0.05$).

Tablo 1: Deney ve Kontrol Gruplarındaki Çocukların Peabody Resim Kelime Testinin Ön-Son Testinde Aldıkları Puanların Karşılaştırılması.

Yaş ve Cinsiyet	Test	T istatistiği	P
4 Yaş Kız Deney Grubu	Ön test-son test	0	<0.05
4 Yaş Kız Kontrol Grubu	Ön Test-Son Test	0	<0.05
4 Yaş Erkek Deney Grubu	Ön Test-Son Test	0	<0.05
4 Yaş Erkek Kontrol Grubu	Ön Test-Son Test	0	<0.05
5 Yaş Kız Deney Grubu	Ön Test-Son Test	0	<0.05
5 Yaş Kız Kontrol Grubu	Ön Test-Son Test	0	<0.05
5 Yaş Erkek Deney Grubu	Ön Test-Son Test	0	<0.05
5 Yaş Erkek Kontrol Grubu	Ön Test-Son Test	0	<0.05

$P < 0.05$

Dört ayın sonunda, hem deney hem de destekleyici eğitim almayan kontrol grubunun son test puanlarının yüksek olması; çocukların anaokuluna devam etmelerine, anaokulundaki eğitim tarzına, televizyon seyretmeye ve evdeki kitap okuma alışkanlıklarına bağlı olabilir. Menyuk, Sharf, Shriner ve Zimet'in yaptıkları çalışmaların bulguları da bu sonucu desteklemektedir. Ayrıca Almy, Pressley, Pigott ve Bryant ile Mc Kee yaptıkları çalışmalarla, okulun sözcük bilgisini artırdığını bulmuşlardır.

Hem deney hem de kontrol grubundaki dört,beş yaş, kız ve erkek çocuklarının "Karlı Bir gün", "Top Tavşan" adlı kitaplarda, Stanford Binet Zeka Testinin Dil Gelişim Basamakları (Tablo-2) ve P.P.V.T.'de, ön test puanları arasındaki fark önemsiz ($P>0.05$) bulunmuştur. Buna karşılık deney ve kontrol grubunun, her iki yaş ve cinsiyetinde son test puanları arasındaki farklılık ise önemli ($P<0.05$) bulunmuştur. deney ve kontrol grubunun ön test puanları arasında fark yokken, son test puanları arasında fark olması önemli bir bulgudur. Çünkü, hergün bir kitap okunan grubun son test puanları, diğer gruptan yüksek bulunmuştur. Bu bulguyu destekleyici olarak; ilkokula giden altı-sekiz yaş arasındaki çocuklara, bir yıl süreyle hikaye kitaplarının okunduğu bir çalışmanın sonunda da, çocukların zeka ve dil gelişim testlerinde aldıkları puanlarda belirgin bir artış gözlenmiştir.

Tablo-2: Deney ve Kontrol Gruplarındaki Çocukların Stanford Binet Zeka Testinin "Resim Sorma" Basamağındaki Soruların Ön Test-Son Testinde Aldıkları Puanların Dağılımı

Yaş ve Cinsiyet	Test	n	U	P
4 Yaş Kız (Deney-Kontrol)	Ön	20	64	>0.05
	Son	20	89	<0.05
4 Yaş Erkek (Deney-Kontrol)	Ön	20	51.5	>0.05
	Son	20	98	<0.05
5 Yaş Kız (Deney-Kontrol)	Ön	20	56.5	>0.05
	Son	20	91	<0.05
5 Yaş Erkek (Deney)-Kontrol)	Ön	20	58	>0.05
	Son	20	86	<0.05

"Karlı bir Gün" adlı resimli kitabın okunmasından sonra sorulan sorulardan alınan puanların ortalamaları, Tablo-3'de görülmektedir. Tabloda da görüldüğü gibi, son test puan ortalamaları, hem deney hem de kontrol grubunun her iki yaş ve cinsiyetinde ön test ortalamalarından daha yüksek bulunmuştur.

Tablo-3: "Karlı Bir Gün" adlı Resimli Kitapla İlgili Soruların Ön Test-Son Testinde Deney ve Kontrol Gruplarındaki Çocukların Aldıkları Puanların Ortalamaları

Yaş ve Cinsiyet	Deney Grubu $X \pm S_{\bar{X}}$		Kontrol Grubu $X \pm S_{\bar{X}}$	
	Ön Test	Son Test	Ön Test	Son Test
4 Yaş Kız	15.5 ± 1.05	23.7 ± 0.21	16.1 ± 0.98	18.4 ± 0.92
4 Yaş Erkek	17.2 ± 0.96	24.0 ± 0.0	15.5 ± 1.07	18.0 ± 0.68
5 Yaş Kız	21.3 ± 0.76	23.8 ± 0.2	18.6 ± 0.45	20.5 ± 0.34
5 Yaş Erkek	20.1 ± 0.66	23.7 ± 0.21	18.7 ± 0.72	20.2 ± 0.42

Tabloda da görüldüğü gibi, dört yaş kız deney grubunun ön test ortalaması ;

$X = 15.2 \pm 1.05$ iken, son test ortalaması

$X = 23.7 \pm 0.21$ olmuştur. Dört yaş kız kontrol grubunun ise, ön test ortalaması $X = 16.1 \pm 0.98$, son test ortalaması $X = 18.4 \pm 0.92$ bulunmuştur. Görüldüğü gibi, hem deney, hem de kontrol grubunun bütün yaş ve cinsiyetlerinin son test ortalamalarında bir artış olmuştur. Ancak, deney grubunun son test ortalamaları, kontrol grubunun son test ortalamalarından daha yüksek bulunmuştur. Deney grubu lehine olan bu farkın, eğitimden dolayı olduğu düşünülebilir. Bu da kitap okuma ve soru sorma eğitiminin, dil gelişimini ilerlettiğini ortaya koyan diğer araştırma bulgularının desteklediği ana bulgulardan birisidir. Bu bulgulara benzer olarak; "Top Tavşan" adlı kitapta, Stanford Binet Zeka Testinin Dil Gelişim Basamaklarında ve P.P.V.T.'de de son test ortalamaları, kontrol grubunun son test ortalamalarından daha yüksek bulunmuştur. Deney grubundaki çocukların dil gelişimindeki bu ilerlemenin, resimli kitaplarla yapılan destekleyici eğitimden kaynaklandığı düşünülmektedir. Bu sonuç, çocuklara resimli kitap okumanın ve kitap hakkında konuşmanın,

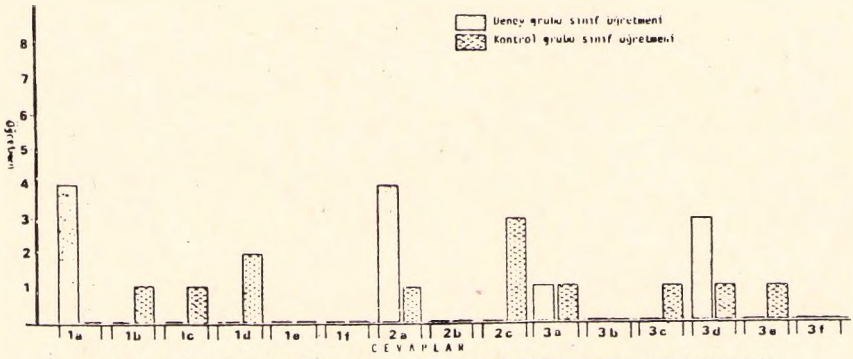
dil gelişimini uyardığını ileri süren diğer araştırmacıların (Huffine ve Ellis, Lehman, Boyd, Hammer, Page, Weidner ve Smith'in) bulguları ile tutarlılık göstermektedir.

Deney ve kontrol gruplarındaki çocukların öğretmenlerinin, sınıfta resimli kitap okuma ile ilgili ankete verdikleri cevapların dağılımı ise Tablo-4, Şekil 1'de görülmektedir.

Tablo-4: Öğretmenlerin Çocuklara Kitap Okuma ile İlgili Ankete Verdikleri Cevapların Dağılımı

Cevaplar	Öğretmenler	
	Deney Grubu (4 kişilik)	Kontrol Grubu (4 kişilik)
a. Hergün kitap okurum	4	
b. İki günde bir kitap okurum		1
c. Üç günde bir kitap okurum		1
1 d. Haftada bir kitap okurum		2
e. Daha seyrek kitap okurum		
f. Hiç kitap okumam		
a. Okuduğum kitap hakkında konuşma yaparım	4	
2 b. Okuduğum kitap hakkında konuşma yapmam		1
c. Okuduğum kitap hakkında bazen konuşma yaparım		3
a. Kitaptaki resimleri anlattırırım	1	1
b. Yarım bırakılan cümleyi tamamlattırırım		
3 c. Yarım bırakılan kitabı anlattırırım		1
d. Kitap hakkında soru sorar cevaplattırırım		1
e. Kendi cümleleri ile kitabı özetlettiririm		1
f. Öyküde geçen olaylarla ilgili kendi yaşantılarından örnekler vermelerini isterim.		

Tablo 4'de, sınıf öğretmenlerinin, çocuklara resimli kitap okuma ile ilgili ankete verdikleri cevapların dağılımı görülmektedir.

Tablo 1 : Deney ve kontrol grubundaki çocukların sınıf öğretmenlerinin, çocuklara resimli kitap okuması ile ilgili ankette verdikleri cevapların dağılımı.

Tablo 4, Şekil 1'de de görüldüğü gibi, deney grubu öğretmenlerinin, çocuklara hergün kitap okuyup, hakkında konuşma yapmaları dil gelişimi üzerinde olumlu bir ilerlemeye sebep olmuştur. Bu bulgu da; Snow, Goldfield ve Bartlett ile Huffine ve Ellis'in, kitap dinlemenin, çocuğun dil gelişimine etkisi olduğu üzerindeki görüşlerini desteklemektedir.

Sonuç

Araştırma sonucuna göre, hem deney hem de kontrol grubu; Peabody resim kelime testinin, Stanford-Binet Zeka Testi Dil Gelişim Basamaklarının, "Top Tavşan" ve "Karlı Bir Gün" adlı kitaplarla ilgili soruların son testinde, ön testlerden daha yüksek puan almışlardır. Her iki grubun son test puanlarının yüksek olması, normal ve beklenen bir bulgudur. Çünkü, destekleyici eğitim almayan kontrol grubundaki çocuklar da, dört ay zarfında gelişimsel ve çevresel (anaokulu, televizyon, evdeki kitap okuma alışkanlıkları, gibi) etkenlerden dolayı, dil gelişimlerinde belirli bir ilerleme kaydetmişlerdir. Ancak, ortalamalar alındığında, deney grubu son test ortalamalarının, kontrol grubu son test ortalamalarından daha yüksek olduğu görülmüştür. Resimli kitaplarla, dört ay boyunca, destekleyici dil eğitimi alan deney grubunun son test ortalamalarının daha yüksek olması, verilen eğitimin olumlu etkisini açıkça ortaya koymaktadır.

Okulöncesi yaş çocuğuna, resimli kitap okuyup, hakkında dil kullanım stratejilerine göre sorular sorarak, bilmedikleri kelimeleri açıklayarak, kitabın resimlerini anlatırarak, kitabı özetleterek ve diğer tekniklerle dil eğitimi vermek; çocuğun; alıcı-ifade edici dil gelişim düzeyinde, sözcük dağarcığında ve neticede de dil gelişiminde önemli bir ilerlemeye sebep olmuştur. Bu bulgular da, okulöncesi çağı çocuklarının dil gelişimlerinde, resimli kitaba ağırlık verilmesinin önemini ortaya koymaktadır.

KAYNAKLAR

- Tough, Joan, (1984). **Listening To Children Talking 7.** bs. Schools Council Publications, Hong Kong.
- Tough, Joan, (1975) **Focus On Meaning.** 3. bs., George Allen and Unwin Ltd, London.
- Butler, Dorothy, (1982). **Babies Need Books.** 2. bs. Pelican Books, Suffolk.
- Pitcher, E.G., Feinburg S.G., Alexandr, D., (1984). **Helping Young Children Learn.** 4. bs., Charles E. Merrill Publishing Company, Ohio.
- Shuster, A.H., Ploghoft, M.E., (1970) **The Emerging Elementary Curriculum.** 2. bs., Charles E. Merril Publishing Company, Ohio.
- Ragan, W.B., Shepherd R.D., (1971). **Modern Elementary Curriculum.** 4. bs., Holt, Rinehart and Winston Inc. U.S.A.
- Alpay M., Anhegger, R., (1975). **Çocuk Edebiyatı ve Çocuk Kitapları.** Cem Yayınevi, İstanbul.
- Şahin N., Aksu, A., (1980). 99 Çocukta İletişim ve Dil Gelişimi", **TRT Çocuk Yayınları, Semineri içinde,** Çam Matbaası, SS.64-86.
- Blank, M., Frank, SIM., (1971). Story Recall In Kindergarten Children: Effect of Method of Presentation on Psycholinguistic Performance", **Child Development,** Vol:42, SS. 229-312.
- Frasure, N.E., Entwisle, D.R., (1973), "Semantic and Syntactic Development in Children", **Developmental Psychology,** Vol:9, No: 2, ss. 234-245.
- Smith, M.C. (1983), "Reading Stories To Children", **Advances in Reading/ Language Research,** Vol:2, SS. 197-229.
- Massarb, D.W., (1984), "Children's Perception of Visual and Auditory Speech", **Child Development,** Vol: 55, SS. 1777-1788
- Lehman, E.K., (1966), "A Study of Certain Language Skills of Kindergarten Children", Ed.D. Dissertation, Syracuse University, U.S.A.
- Eisenson, J., Ogilvie, M., (1971). **Speech Correction in The Schools.** 3. bs., The Macmillan Company, Ontario.
- Mccarthy, D., (1971). "Language Development", **Child Language. A Book of Readings** içinde, (ed.) A. Bar, Adon and W.F. Leopold, Prentice-Hall, Inc., New Jersey, SS. 104-115.
- Pressley, M., Pigott, S., Bryant, S.L., (Fall 1982). "Picture Content and Preschoolers Learning From Sentences", **Educational Communication**
- Hammer, P.J.P.P., (1983), "Readiness and Concept Gains in Daily Storyreading vs. Biweekly Storyreading in Public Kindergarten" Ph. D. Dissertation, Texas Woman's University, U.S.A.

- Dunn, L.M., (1972), **Peabody Resim Kelime Testi (PPVT)**, Türkçe Konuşan Çocuklar için Deneme formu I. Hazırlayan: Ankara Rehberlik ve Araştırma Merkezi.
- Terman, L.M., Merrill, M.A., (1973), **Stanford-Binet Intelligence Scale** (1972 Norms Edition), Form L-M. Houghton Mifflin Company, Boston.
- Ural, S., (1979), "Top Tavşan" Redhouse Yayınevi, İstanbul,
- Keats, E.J. (1984). "Karlı Bir Gün". Başbakanlık Basımevi, Ankara.
- Sümbüloğlu, K., (1978). **Sağlık Bilimlerinde Araştırma Teknikleri ve İstatistik**. Çağ Matbaası, Ankara.
- Bliss, L.S., Alleh, D.V., Wrasse, K.W., (1977), "A Story Completion Approach as a Measure of Language Development in Children", **Journal of Speech and Hearing Research**, Vol: 20, ss. 358-272
- Zimet, S.F., (1967), "Children's Interest and Story Preferences", **The Elementary School Journal**, Vol: 67, No: 3, ss. 122-129.
- Ballenger, M., (Jan/Feb. 1983), "Reading In The Kindergarten", **Childhood Education**, ss. 186-187.
- Mc Kee, Paul, (1939). **Language In The Elementary School**. Houghton Mifflin Co., Boston.
- Language Stimulation Program, (1969). Preschool Program in Compensatory Education, 1. American Inst. for Research in Behavioral Sciences, California, ss. 15.
- Huffine, K., Ellis, D., (1979). "Stories That Sing: Stimulating Oral Language in Young Children", Paper Presented at the Annual Meeting of The International Interdisciplinary UAP-USC Conference on Piagetion Theory and the Helping Professions (9 th, Los Angeles, CA, ss. 18).
- Stahlaschmidt, A.D., Johnson, C.S., (Winter 1984), "The library Media Specialist and The Read-Aloud Program, **School Library Media Quarterly**, ss. 146-149.
- Page, A., (1983), "Children's Story Comprehension as A Result of Storytelling and Story Dramatization: A Study of the Child as Spectator and as Participant" Ed. D. Dissertation, University of Massachusetts. U.S.A.
- Coody, B., (1973). **Using Literature With Young Children**. Wm. C. Brown Company, Iowa.